

Саопштење поводом Параде поноса Београд - Ћилас и Дачић су велики проблеми Србије

Центар за евроатлантске студије (ЦЕАС) даје пуну подршку организаторима овогодишње Параде поноса БЕОГРАД. Поред своје основне функције, указивања на проблеме са којима се суочавају ЛГБТ особе и захтева за поштовање права која им се неретко ускраћују иако су законом загарантована, организовање параде је и одличан тест за друштво и државу. Током њене најаве, припреме и евентуалног одржавања, падају маске квазидемократских лидера, јасније се види ниво толеранције које је друштво постигло, као и степен воље и моћи државе да се супротстави паравојним формацијама које се насилнички буне против одржавања мирних скупова. Управо су оне те које су прошле године угрожавале безбедност учесника параде, осталих грађана Београда и припадника полиције, а не учесници и организатори параде, као се то имплицира у последњим срамним изјавама министра полиције Ивице Дачића и градоначелника Београда Драгана Ћиласа.

Ивица Дачић није власник приватне фирме за обезбеђење, како би се из његових недавних изјава лако могло закључити, већ министар полиције, државне институције за коју сви плаћају порез да им пружи безбедност без дискриминације у остваривању прва која су им уставом загарантована.

ЦЕАС подсећа да је полиција ухапсила 249 припадника паравојних формација који су током прошле параде насртали на животе учесника, од чега је њих 83 осуђено. Младена Обрадовића, чији је судски поступак за учешће у нередима још у току, полиција и службе безбедности означиле су као главног вођу. Ако је тако, од кога се онда ове године прибојавају Дачић и Ћилас? Уместо што лажну бригу за безбедност, којом маскирају своју хомофобију и предизборни популизам, претпостављају насушној демократизацији друштва у коме мора бити места за све грађане без обзира на њихов идентитет, Ћилас и Дачић треба да се упитају шта су они као важни функционери својих странака, државе Србије и града Београда, постигли у протеклом периоду на смањењу вероватноће да паравојне формације опет харају Београдом, као и недавно Јарињем.

ЦЕАС, чија ће директорка Јелена Милић 29. септембра ове године сведочити пред Заједничким одбором за европске послове оба дома ирског парламента о кандидатури Србије за чланство у ЕУ, слаже се са градоначелником Ћиласом да Србија има већих проблема од одржавања овогодишње Параде поноса Београд. Управо су он и министар Дачић, са њиховим первертираним схватањима улоге државе у заштити права грађана, примери тих проблема. Неодржавањем параде или системским ускраћивањем права Ромима и ЛГБТ популацији се не решавају проблем других, попут Срба на Косову, како ти Ћилас сугерише.

ЦЕАС сматра да је неререформисани сектор безбедности, који није у стању да изврши или има моћ да одбије реализацију датих наређења која су у складу са уставом и међународним споразумима, највећи проблем са којим се Србија суочава. То се видело и прошле године у Београду и ове у Јарињу. Велика је вероватноћа да је управо неререформисани сектор безбедности разлог што су се хашки бегунци тако дуго скривали у Србији, те што нема судске правде за оне који су знали да ће зграда РТС бити бомбардована, за војнике побијене у Топчидеру и Лесковцу. Он је препрека даљим интеграцијама Србије у ЕУ и мирном решавању питања Косова. Даље ненапредовање Србије ка ЕУ, које подразумева бољу регулацију тржишта, заштиту конкуренције и борбу против корупције, може да користи само малобројнима са монополима на приватне и државне послове у којима не презају ни од сукоба интереса. Њима ЕУ, наравно, није смисао живота.

(НСПМ)